

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΗΡΥΓΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Αγαπητοί Χριστιανοί,

Ακούσαμε σήμερα τόν Χριστό νά διδάσκει καί νά αποκαλύπτει τόν έαυτό Του σέ μία Σαμαρείτιδα γυναίκα· αξιώθηκε νά ακούσει από τόν ίδιο τόν Διδάσκαλο ότι «Πνεῦμα ό Θεός καί τούς προσκυνούντας αυτόν έν πνεύματι καί αλήθεια δεῖ προσκυνεῖν». Ό Χριστός έρχεται στους άνθρωπος καί τούς αποκαλύπτει τά πρόσωπα τής Αγίας Τριάδος. Ό μακαριστός γέρων Σωφρόνιος Σαχάρωφ έλεγε ότι ή πίστη στήν Αγία Τριάδα θά ήταν αδύνατο νά έπινοηθεῖ από τόν άνθρωπο, άν δέν τήν αποκάλυπτε ό ίδιος ό Θεός. Αποκαλύπτεται στόν άνθρωπο καί τοῦ χαρίζει τήν γνώση γιά τήν θεία Του ύπαρξη. Καί αυτή ή γνώση τοῦ Θεοῦ συνεπάγεται τήν σωτηρία τοῦ ανθρώπου.

Στόν Εὐαγγελιστή Ιωάννη διαβάζουμε τά λόγια τοῦ Χριστοῦ πρός τούς Ιουδαίους: «έάν μή πιστεύσητε ότι έγώ εἰμι, αποθανεῖσθε έν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν». Πράγμα πού σημαίνει ότι ή παρουσία τοῦ Χριστοῦ καί ή αποδοχή Του ως Υἱόν τοῦ Θεοῦ καί ή τήρηση τῶν εντολῶν Του εἶναι ή πραγματική ζωή γιά τόν άνθρωπο. Τότε ό άνθρωπος αποκτᾶ αἴσθηση τής ὄντως ζωῆς, αποκαθίσταται στό ἀρχικό του κάλλος, φεύγει από τά δίχτυα τής λήθης τοῦ Θεοῦ, πού συνιστᾶ τόν θάνατο τοῦ ανθρώπου, καί σώζεται.

Αυτό συνέβη καί στήν Σαμαρείτιδα τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Η συνάντησή της μέ τόν Χριστό, ή αποδοχή Του ως Μεσσία καί στή συνέχεια ή ἀλλαγή τής ζωῆς της σημανε γιά τήν ἀμαρτωλή γυναίκα τήν σωτηρία της. Ό Χριστός τήν συναντᾶ στό πηγάδι τοῦ Ιακώβ. Έκεῖ πού ή Σαμαρείτιδα έρχεται γιά νά ἀντλήσει νερό πού θά ξεδιψάσει τό σῶμα της. Ό Διδάσκαλος τήν ἐλέγχει γιά τήν ἀμαρτωλή της ζωή καί ἐκείνη ἀφοῦ δέχεται ταπεινά τήν ὑπόδειξη Του γιά τόν τρόπο μέ τόν όποιο ζεῖ, δέχεται στήν συνέχεια καί τήν ἀποκάλυψη τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ Έκεῖνος τής φανερώνει ότι εἶναι ό Μεσσίας. Καθώς ἐπίσης τής φανερώνει καί τά ἄλλα δύο πρόσωπα τής Τριαδικῆς Θεότητος. Διδάσκεται ότι ό Θεός γνωρίζεται δι' Αὐτοῦ ἀφοῦ Έκεῖνος, ό Χριστός δηλαδή, εἶναι ή ἀλήθεια, καί έν Αγίῳ Πνεύματι πού εἶναι τό Πνεῦμα τής Αληθείας, τό όποιο ἐκπορεύεται από τόν Πατέρα καί πέμπεται διά τοῦ Υἱοῦ. Ό Εὐαγγελιστής Ιωάννης μᾶς πληροφορεῖ ότι ό άνθρωπος έχει τήν δυνατότητα νά πλησιάσει τόν Πατέρα διά τοῦ Υἱοῦ. «Οὐδεῖς έρχεται πρός τόν Πατέρα εἰ μή δι' ἐμοῦ». Καί ή κοινωνία μέ τόν Χριστό γίνεται διά τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἀφοῦ «οὐδεῖς δύναται εἰπεῖν ὕριον Ἰησοῦν εἰ μή έν Πνεύματι Αγίῳ».

Οἱ Πατέρες τής Ἐκκλησίας ἔγραψαν πολλά γιά τήν ἀλήθεια τῶν προσώπων τής Αγίας Τριάδος. Ό ἅγιος Συμεών ό νέος Θεολόγος θά πεῖ ότι ό Πατήρ εἶναι ή οἰκία κατά τό: «έν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρός μου μοναί πολλαί εἰσίν». Ό Υἱός εἶναι ή θύρα διά τής όποίας εἰσερχόμαστε στήν οἰκία: «Εγώ εἰμι ή θύρα· δι' ἐμοῦ έάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καί εἰσελεύσεται καί ἐξελεύσεται, καί νομήν

εύρησει». Καί τό Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι τό κλειδί διά τοῦ ὁποῖου ἀνοίγουμε τήν θύρα.

Ὅλες αὐτές τίς ἀλήθειες τῆς πίστεως πού ὁ Θεός ἀποκαλύπτει στόν ἄνθρωπο, καλεῖται ὁ καθένας μας νά τίς ἀναζητήσει καί νά τίς ζήσει. Διότι ὁ ἄνθρωπος περιπλανώμενος ἀνάμεσα σέ θεωρεῖες καί συστήματα ἀπό τά ὁποῖα ἀπουσιάζει ὁ Χριστός, μπερδεύεται καί τελικά χάνεται. Ἀδικοῦμε τόν ἑαυτό μας, ὅταν ἐνῶ ἔχουμε ἕναν τέτοιο Θεό πού μᾶς κάνει κατά χάριν μετόχους τῆς δικῆς Του ζωῆς, ἐμεῖς ζοῦμε ἀπομονωμένοι καί ἀποκομμένοι, σχεδόν νεκροί, ἀντλώντας βρώμικο νερό ἀπό τόν φίλαυτο ἑαυτό μας. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ψάχνουν νά γνωρίσουν τόν ἀληθινό Θεό μέσα ἀπό φιλοσοφικές ἀτραπούς καί αὐτοανακηρυγμένους «ἀγίους». Εἶναι καιρός νά ἀρχίσουμε μιά ὑγιή ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ. Εἶναι καιρός νά ἀρχίσουμε νά ἀμφισβητοῦμε τόν «καλό» μας ἑαυτό. Εἶναι καιρός νά ξεκολλήσουμε ἀπό προσκολλήσεις καί προσαρτήσεις σέ πρόσωπα καί καταστάσεις νόθες καί κίβδηλες, καί νά ἀναζητήσουμε καθαρό ἀνόθευτο νερό. Ἐπειδή ἡ ζωή μας παρέρχεται πολύ γρήγορα, εἶναι ἀνάγκη ἐπαναπροσδιορισμοῦ τῶν στόχων καί τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν μας. Ἡ ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ πρέπει νά γίνει ἀνάγκη μας. Ἄν παρατηρήσουμε γιά λίγο τήν διάθεση τῆς καρδιάς μας καί τήν συμπεριφορά μας θά διαπιστώσουμε πόσο εὐθικτοί εἴμαστε. Κάτι πού ἦταν ἐντελῶς ἀντίθετο μέ τήν συμπεριφορά τῆς Σαμαρείτιδος τοῦ Εὐαγγελίου ὅταν τήν ἔλεγε ὁ Χριστός. Τίς περισσότερες φορές βρισκόμαστε ὑπό τό κράτος ἐνοχικῶν καταστάσεων. Γι' αὐτό ἄν καί γιά χρόνια ψιθυρίζουμε τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, παραμένουμε ἀπομακρυσμένοι ἀπό Ἐκεῖνον.

Ἡ ἄλλοτε ἀμαρτωλή Σαμαρείτιδα ἀναζήτησε καί βρῆκε τήν Ζωή. Ἐγινε ἡ συνάντησή της μέ τόν Χριστό αἰτία γιά ἀναγέννηση πνευματική. Γεύθηκε τήν ὄντως ζωή, καί αὐτό μᾶς καλεῖ νά κάνουμε ὅλοι μας. Εἶναι ἀνάγκη καί γιά μᾶς νά ἀποκτήσουμε προσωπικά γνώση αὐτοῦ τοῦ ὕδατος, γιά νά ὑπερβούμε τόν θάνατο, νά δώσουμε ἀπάντηση στά ὑπαρξιακά μας ἀδιέξοδα, νά βγοῦμε ἀπό τίς ἐνοχές καί τήν ἀπελπισία πού μᾶς ὀδηγοῦν. Ἐχει γεύση ἡ ζωή μέ τόν Χριστό καί θά ἦταν τουλάχιστον κρίμα νά μήν ἔχουμε μιά προσωπική ἐμπειρία.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, κλείνοντας τήν δική του ὁμιλία γιά τήν Κυριακή αὐτή, προτρέπει: «Τό τέλος λοιπόν τῶν προσκολλημένων στόν κόσμο αὐτόν εἶναι πάντοτε ἡ συμφορά, ἀφοῦ στό τέλος ἐκφέρονται γυμνοί καί ἀφήνουν ἐδῶ ὅλες τίς γήινες παρηγοριές. Σέ ὅσους ὅμως περιφρονοῦν τά πράγματα τοῦ κόσμου τούτου καί ζητοῦν νά μάθουν περί τοῦ μέλλοντος κόσμου καί σπεύδουν νά πράξουν αὐτά πού θά συντελέσουν γιά ἐκεῖνον, ὁ θάνατος ὅταν ἔρχεται, δέν προξενεῖ ζημιά, ἀλλά μᾶλλον τούς μεταφέρει ἀπό τοῦτα τά μάταια καί ρευστά πρὸς ἀνέσπερη ἡμέρα, πρὸς ἀθάνατη ζωή, πρὸς πλοῦτο ἀδαπάνητο, πρὸς ἀφθαρτη τρυφή, πρὸς αἶδιο δόξα, πρὸς ἀγαθά πού ὑπάρχουν πραγματικά καί διαμένουν ἀναλλοίωτα».